

[Henry Christensen.]

i Nationaløkonomisk Tidsskrift i 1952. Jeg beder om tilladelse til at citere. Der stod:

„... der er grund til at udelukke skatterne, fordi deres inddragen bevirker, at staten ikke kan pålægge pristalsregulerede grupper skat, uden at denne straks bliver overvæltet på priserne. Man indfører ved at have skatterne med i pristallet en slags lovfæstet overvæltning af indkomsts-katten og dermed fritagelse af grupper af befolkningen for at betale nye skatter. Af disse grunde forekommer det mig, at det ville have været en fordel at få skatterne taget ud af pristallet.“

Forfatteren til disse linjer er landets nuværende finansminister, der altså klart giver udtryk for, at den omstændighed, at man tager skatterne med i pristallet, bevirker, at grupper med pristalsregulerede indkomster i sådanne perioder kan sige: for os spiller det ingen rolle, at skatterne stiger, for de væltes over på andre grupper. Når en finansminister, der har et demokratisk sindelag i øvrigt, har denne opfattelse, måtte der være al mulig grund for ham til at mene, at her var der virkelig noget at få sat ind på og at få rettet. Faktisk har vi den situation, at i perioder, hvor skatterne går den ene vej, er det den ene gruppe, der har ulempen ved, at skatterne indgår i pristallet, og den anden gruppe har måske fordel deraf; i en anden periode er det omvendt. Nu siger den højtærede finansminister, at vi befinder os i den anden periode, hvor skatterne har en tendens til at gå nedad, og dette beregnes i øjeblikket til at bevirke en nedgang på 5 points i pristallet. Hvordan er virkningerne heraf? En familie med en indtægt på 12 000 kr., der ryger en pakke cigaretter om dagen, vil komme til at betale mere i skat, uanset at skatteposten, der nu skal trække deres løn nedad, er indregnet. Nu er det altså dem, der bliver urimeligt behandlet. Kan det overhovedet være forsvareligt, at man sådan vilkårligt har et princip og et system, der stiller befolkningsgrupperne helt forskelligt over for virkningerne af den økonomiske politik, der over skatterne føres her i landet? I perioder, hvor skatterne gik opad og vi foreslog dem taget ud af pristallet, har man sagt til os: ja, det ville måske kun være til fordel for den bestemte gruppe af befolk-

ningen, og I siger det kun, når skatterne går opad. Det er urigtigt, vi siger det i begge situationer, fordi det simpelt hen sagligt er urimeligt at indregne skatterne, og vi kommer også og siger det i den nuværende situation. Nu bliver det måske urimeligt over for andre grupper, og det er altså her helt åbenbart, at ud fra et demokratisk skattemæssigt synspunkt må skatterne, såvel de direkte som de indirekte skatter, ud af pristallet. Det siges så, at det også i nogen grad må bero på spørgsmålet om organisationernes stilling hertil, og jeg vil gerne sige et par ord om denne side af sagen.

Jeg vil ingenlunde sige, at man ikke skal forsøge — og det har vi også gjort i det udvalg, der afgav betænkningen — at få organisationerne med på det sagligt rigtige standpunkt. Hvordan har nu organisationernes stilling været? Den har været, at det rigtige ud fra deres opfattelse ville være et pristal, hvori de direkte skatter ikke indgår. Det er imidlertid ikke ønsket om at foretage det, som organisationerne vil, der kan være begrundelsen for den højtærede finansminister for nu at bevare et pristal, hvori de direkte skatter også indgår — jeg ser, at finansministeren ryster på hovedet — men det vil finansministeren da gøre i øjeblikket. Finansministeren har også den opfattelse, at han er sagligt enig med mig i, at det rigtige vil være, at både de direkte og de indirekte skatter udgår.

Organisationerne vil altså gerne have de direkte skatter ud, men det er altså ikke organisationernes synspunkt, der alene er afgørende? Finansministeren ryster igen på hovedet. Nej, men så kan det heller ikke være et argument imod at gøre det rigtige. Det må da også være sådan, at hvor der foreligger så stærke argumenter, som den højtærede finansminister sagligt er enig med os i, må der stadig være en vis mulighed for indflydelse fra den lovgivende forsamling. Det, vi ønsker, er at have — ikke alene af hensyn til spørgsmålet om lønregulering, men også af hensyn til spørgsmålet om at fastsætte et detailpristal i det hele taget — en rimelig mulighed for at skabe det fornødne grundlag for det.

Jeg har ofte bemærket, at den højtærede minister og hans parti har talt meget om, at der var grund til at advare imod — jeg